

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010535
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6423010535.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, samosudcom JUDr. Štefanom Juhásom, na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 29. októbra 2025, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., narodený XX. XX. XXXX v Trenčíne, trvale bytom A. C. XXX,

sa uznáva za vinného, že

od zimných mesiacov roku 2021 do dňa 06. 05. 2023 v byte na adrese A. C. XXX, D. E. F. G., pod vplyvom alkoholu trikrát do týždňa vyvolával hádky, kričal aj niekoľko hodín, búchal s vecami, udieral päšťou do steny, vulgárne nadával svojej manželke H. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. C. XXX, hovoril jej, že ju dobije, zabije, že ju vyhodí z balkóna, ktorej keď sa zastala ich dcéra mal. I. B., nar. XX. XX. XXXX, tak aj jej vulgárne nadával, hovoril jej, aby sa išla obesiť, zabiť, na čo sa mal. I. B. rozplakala a keď si dcéru zastala H. B., tak im obžalovaný povedal, aby sa išli všetci zabiť, pričom ich vulgárne urážal, mal. A. B., nar. XX. XX. XXXX, na konanie svojho otca reagoval plačom a mal z neho strach a jedenkrát sa stalo, že ho obžalovaný vulgárne urážal, keď chcel, aby H. B. zavolala policajtov keď vyvádzať, obžalovaný niekoľkokrát do mesiaca H. B. fyzicky napádal a to tak, že ju silou chytil za ruku alebo nohu a triasol ňou ako s takou handrou, oboma rukami ju sotil na zem, následkom čoho spadla na podlahu, pričom mala modriny, avšak na lekárskom ošetrení nebola, obžalovaný po H. B. kričal nielen v noci, ale niekedy kričal až do rána do 03.00 hod., búchal do steny a rozbíjal zariadenie bytu kým nezaspal od únavy, kde keď ho H. B. prosila, aby nekričal, že ich mal. deti vstávajú ráno do školy, nezaujímalo ho to, pritom jej aj vulgárne nadával, kde na tento jeho krik sa mal. I. B. a mal. A. B. nedalo zaspáť ani spať, ako ani H. B., po vyčerpaní vlastných finančných prostriedkov vyžadoval finančné prostriedky od H. B. pre vlastné potreby, ktoré keď mu ich odmietla dať, tak si tieto vzal bez povolenia, kedy často išlo o posledné financie H. B., hovoril jej, že keďže ho neposlúcha, nebude jej peniaze dávať, kde príčinou takéhoto správania býval spravidla akýkoľvek podnet, ktorý obžalovaný sám vyvolal, dňa 06. 05. 2023 po tom, ako prišiel o 05:30 hod domov, pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával H. B. za to, že mu údajne vzala peniaze, že má desať minút na to, aby mu ich dala, inak jej odšraubuje hlavu, vulgárne jej pritom nadával, hovoril jej, že si ju raz odsedí, zo steny strhol drevený 30 cm kríž, s ktorým jej ťukal po temene hlavy s tým, že čo je ona za kresťanku, keď ho klame, následne ju chytil za kolená a začal ňou mykať, na čo mu ruku odsotila maloletá I. B. a privolala políciu, po čom obžalovaný z bytu ušiel, pričom H. B. ešte povedal, že ak ho za ňu zavrú, keď príde z basy, tak jej to zrúta, na čo mal. A. B. plakal a týmto konaním obžalovaný u H. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. C. XXX a u maloletých detí - mal. I. B., nar. XX. XX. XXXX a mal. A. B., nar. XX. XX. XXXX znižoval ich dôstojnosť, vyvolával u nich strach, nervozitu a neistotu, kde H. B. bývala stále unavená, bolela ju hlava a mávala migrény, prestalo jej chutiť jesť, mal. A. B. zostal uzavretý, smutný a mal. D. S. hľadala únik pri kamarátkach, kde sa dané situácie snažila spracovať,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona, § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 20. 10. 2023 doručená obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom pod č. 2 Pv 159/23/6613-51, na obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „obžalovaný“) pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vzhľadom na čo súd vykonal potrebné dokazovanie, a to výsluch obžalovaného, svedkov - poškodených, svedkov, oboznámenie sa s listinnými dôkazmi a na základe toho zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V súlade s § 278 odsek 2 Trestného poriadku súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodenou je od roku 2007 a zosobášení sú približne 12 rokov. Začiatkom roka 2021, keď dostal podmienku, mal priateľku. Trvalo to zhruba päť mesiacov. V tom čase býval v prenajatom byte v Žiari. Do A. C. sa vrátil niekedy koncom leta 2021. Čo sa týka skutku, keď obžalovaný poškodenej povedal, že si ju odsedí, mali vtedy v práci oslavu a prišiel domov ráno. Mal vypité, nevedel nájsť kľúče, tak mu otvorila poškodenej. Išla následne von so psom. Obžalovaný jej vyložil peniaze určené pre ňu a nechal si cca 100 €. Zdriemol si na gauči a keď sa prebral, išiel na toaletu, zapáliť si a keď si obliekal nohavice, peňaženka tam už nebola. Poškodenej tvrdila, že mu peniaze nezobrala aj napriek tomu, že vedel, že mu ich zobrala. Potom si našiel peniaze aj kľúče. Poškodenej mu začala hovoriť, že je sprostý ožran a nevie, kde si čo dá. Tvrdila mu aj to, že mu našla marihuanu, keď išla prať veci a aj vtedy, keď mal v kuchyni prevesené nohavice cez stoličku spolu so 40 €. Neriešil to, lebo

tie peniaze nepotreboval, boli určené pre ňu a marihuana mu nechýbala. Povedal jej, že „s takou pičou nebude“, lebo tie peniaze mal určené na výlet s maloletým A. B.. Poškodenú vtedy chytil za nohy, ale nie silou, len jej povedal, že má 10 minút, aby mu vrátila peniaze, lebo jej odšraubuje hlavu. Dcéra mu vtedy odstrčila ruku, začala volať políciu a na to sa syn rozplakal. Obžalovaný nemal v pláne ujsť, len odišiel kvôli tomu, že sa syn rozplakal.

Obžalovaný priznal denné pitie piva, pričom podľa poškodenej bol opitý, keď si dal 2-3 pivá. Počas voľna išiel s kamarátmi do krčmy a vtedy ich bolo aj 4-5. Riadne sa opil možno raz za mesiac. Dvakrát sa mu stalo, že mal „okno“, najmä, keď mali ukončenie futbalovej sezóny. Okrem alkoholu si zvykol dať na odreagovanie aj raz za mesiac marihuanu. Je si vedomý toho, že uložené obmedzenia bral na ľahkú váhu. Obžalovaný robil krátky a dlhý týždeň, ale zväčša mu vyšiel dlhý a dlhší týždeň, lebo tam stále chýbali zamestnanci. Pracovnú dobu mal od rána do večera, domov chodil okolo pol 11, niekedy aj neskôr. V tom období si dal dohromady vodičák, splácal ho, a preto bol v robote nonstop 2 mesiace. Poškodená chodila do práce na štyri hodiny a zarobila 400 €. Poprel že by jej bral posledné financie, čo mala. Nezvládla by, keby mala platiť ako obžalovaný určené alimenty na každé dieťa 170 € a polovicu na byt. Obžalovaný odrobil priemerne v mesiaci 15-20 dní od rána do večera, za každý odpracovaný deň mal 70 €. Odovzdával jej 50 € a nechával si 20 € pre vlastné potreby. Boli dohodnutí, že keď bude na niečo potrebovať, tak mu dá, ale keď si pýtal, nechcela mu dať. Raz si z jej kabelky zobral 60 €, o ktorých nevedela, ale mali spoločnú kasu.

Dôvodom hádok medzi obžalovaným a poškodenou bol alkohol, ale hádali sa aj bežne o normálnych veciach. Nevyvolával ich obžalovaný. Obžalovaný namietal, že dochádzalo ku konfliktom s poškodenou 2-3 krát do týždňa, pretože podľa neho k tomu došlo 3-4 krát za celé žalované obdobie, kedy padli aj vulgarizmy. Poprel, že by búchal päšťou do steny alebo že by poškodenú niekoľkokrát do mesiaca napádal, dal jej zaucho či chytil ju za nohy a ruky. Fyzicky nenapádal ani maloleté deti. Chytil ju za ruky vtedy, keď mu išla dať facku prípadne mu išla trhať kľúče a raz s ňou potriasol po tom, ako mu strelila zaucho. Dokopy mu dala poškodená facku dvakrát a raz ho ohrozovala nožom, keď mu ho držala pod krkom. Bolo to začiatkom leta 2022, keď ho poškodená prvýkrát vyhadzovala z bytu a povedala mu, kedy sa konečne zbalí a odíde a či sa pôjde liečiť, na čo jej obžalovaný povedal, že kedy sa ona zamestná. Poškodená mu odpovedala, aby s tým ani nerátal, že pôjde do roboty, pretože na ožrana robiť nebude. Po tom, ako jej na to obžalovaný povedal, že je „lenivá piča“, zvesila jeho kuchársky nôž, dala si ho za chrbát a prišla k nemu so slovami „ty kurva vyjebaná, ja si ťa raz odsedím“.

Taktiež pri hádkach zariadenie bytu nerozbíjal, iba raz rozbil dvere, za čo bol aj odsúdený a dostal podmienku. Vyprovokovalo ho vtedy to, že poškodená mu nechcela dať rodné listy detí, ktoré obžalovaný potreboval na uplatnenie daňového bonusu na deti a zároveň mal vtedy zdravotné problémy, z ktorých si poškodená robila srandu. Od zlosti raz udrel do dverí, nevedel, že je v izbe zamknutá. Na to sa syn rozplakal a volala políciu, ktorým tvrdila, že ju mal fyzicky napadnúť a dobíjať sa tam, na čo sa nahneval a povedal jej, že „ma nasereš, vyhodím ťa von balkónom“. Druhé dvere vykopol neskôr keď už vedel, že ide do väzby, nemal kľúče a chcel si ešte zobrať psa na prechádzku.

Obžalovaný tiež poprel, že by vyvádzał po nociach. Keď prišiel domov okolo 6-7 hod. podvečer, dcéra bola zvyčajne na telefóne, syn na notebooku a poškodená pozerala televízor, pričom spávať chodila už o ôsmej, pretože bola stále unavená. Je to tak aj keď tam už obžalovaný nie je, čiže to nebolo spôsobené ním. Poškodená máva migrénu celý život.

Občas sa stalo, že poškodenej vulgárne nadával slovami „piča vyjebaná, kurva nakazená“, ale ona voči nemu tiež používala vulgárne nadávky ako napríklad „tupelo ožraté, kurva ožratá“ a pod. Čo sa týka toho, že vulgárne nadával dcére, keď si zastala matku, jednalo sa o hádku, kedy poškodená vyhadzovala z domu obžalovaného ako zvykla, keď si vypil. Dcéra mu vtedy povedala, že „poslúchni mamu, si obyčajný ožran a feťák, zbaľ sa a vypadni“. Obžalovaný si zašomral, že „si rovnaká piča ako je mater“ a „aj keď sa obesíš, nikam nejdem“. Nikdy však nepovedal choď sa obesiť alebo zabiť. V prípade urážky syna k tomu došlo tak, že sa hádali a syn povedal „mama, zavolaj policajtov“. Obžalovanému vtedy vyletelo, že „A., čo si jebnutý?“. Stalo sa to iba raz. Už ho nebavilo, ako spával na schodoch a kadejako, hlavne keď išiel na druhý deň do práce. Raz sa stalo, že poškodená doniesla obžalovanému do krčmy zbalenú tašku, mal v sebe asi 2-3 pivá. Pýtala si od obžalovaného kľúče, ktoré jej odmietol dať, ale ani domov sa potom nevedel dostať, lebo nechala zastrčený kľúč v zámke. Ráno mal ísť do práce a poškodená ho nepustila domov. Poškodená vymkla obžalovaného z bytu za žalované obdobie asi 2-3 krát.

Z výsluchov maloletých detí bolo zrejmé, že poškodená deťom účelovo pred výsluchom hovorila, čo majú povedať, ako napríklad, že maloletý A. B. nebol raz v škole, lebo obžalovaný vyvádza do tretej rána a potom sa preriekol, že mal vtedy horúčku. Recitoval to ako básničku. Maloletá I. B. sa pomýlila, keď sa jej opýtali, či boli aj susedia niekedy klopať. Uviedla, že neboli, lebo po nociach sa nevyvádza a iba raz sa stalo, že bol obžalovaný v noci hlučný. Na obžalovaného zároveň povedala, že je niekedy v pohode a dá sa s ním aj porozprávať a že niekedy aj mesiac nepil. Priznala, že po obžalovanom kričala, keď jej povedal, že je „rovnaká piča ako jej mater“, pričom mu párkrát povedala aj nadávku. Veľa vecí mu v tom prepise z výsluchov chýbalo. K tomu, že syn zostal smutný a uzavretý, obžalovaný uviedol, že dôvodom bolo, že na Lehotu nemá kamarátov. Obžalovaný nemá čas sa mu venovať a poškodená ho málokedy niekam zoberie. Dcéra zase hľadá únik pri kamarátkach. Poškodenej sa nevyhrážal, že ju zabije kvôli tomu, že nevedel nájsť zapaľovač, prípadne že maloletý A. B. musel chodiť von so psom aj keď bol chorý, pretože sa ho bál a musel ho poslúchať na slovo. Maloletý A. B. je naviazaný na poškodenú a maloletá I. B. je špekulantka, pretože vidí viac výhod, keď podrží stranu poškodenej.

Obžalovaný uviedol, že keď prišiel domov pod vplyvom alkoholu, deti sa s ním nebavili. Pokiaľ nekričal, boli v pohode. Nevyčítali mu to, ani mu nedohovárali. Skôr mu to vyčítala poškodená kvôli vodičáku. Deti sa obžalovaného neboja, keď má vypité, skôr vtedy, keď sa hádajú s poškodenou, aby jej neublížil. Nechápe to, pretože poškodenú nikdy nebil. K maloletej I. B. si nevedel nájsť cestu, pretože odkedy sa narodil syn, žiarlila naňho. Tvrdila, že nikam s nimi nechodil, ale brával ju na kúpalisko či opekať. Maloletý A. B. s obžalovaným chodil rád. Výchova bola skôr na poškodenej, lebo obžalovaný bol stále v práci. Keď prišiel domov pod vplyvom alkoholu v čase, že boli poškodená s deťmi v posteliach, najedol sa, prípadne sa išiel osprchovať. Do spálne nešiel, zostal radšej na gauči v obývačke. Čo sa týka toho, čo povedal dcére, že „vlastné hovno mi bude rozkazovať“, to nebola hádka, ale dcéra trucovala. Odpovedala mu na to „sám si hovno“ a vtedy obžalovanému došlo, že prestrelil, pretože to pochopila inak, ako to on myslel. Na druhý deň sa jej ospravedlnil. Obžalovaný rozmýšľal nad tým, že sa bude liečiť od závislosti na alkohole, ale bol to začarovaný kruh, najmä kvôli financiám. Raz sa stalo, že rok nepil.

Čo sa týka toho priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, maloletej I. B. v škole ukradlo rómske dieťa z problémovej rodiny telefón. Obžalovaný sa s jeho otcom sa dohodol, že to nebude riešiť políciou a uhradí mu škodu, ale za polroka mu dal iba 20 €. Keď toho chlapca obžalovaný stretol, začal mu dohovárať, aby sa jeho dcére vyhýbal, nech si ju nevšima, na čo mu ten chlapec povedal „choď do piče ty kokot vyjebaný, ešte ti ju aj pojemem“. Obžalovaný mal vtedy vypité a chlapca prefackal. Na otázku prokurátorky, v akom období hrával automaty, obžalovaný uviedol, že to bolo ešte keď boli umiestnené v krčmách. Priznal, že poškodená si musela vtedy párkrát aj požičať, aby mali z čoho fungovať, lebo bol schopný prehrať aj celú výplatu. Kvôli tomu sa informoval aj ohľadom liečenia v Kremnici, že by chodil na nejaké sedenia, ale oznámili mu, že to aktuálne nerobia. Pomohol mu aj šéf, ktorý začal dávať peniaze z výplaty aj poškodenej. V súčasnosti ho už automaty nelákajú. Na jar 2021 bol za vyhrážanie poškodenej podmienene odsúdený, kedy s ňou polroka nebýval a vyhýbal sa alkoholu. Povedal jej vtedy, že ju vyhodí z balkóna a udrel do dverí, ale netriasol s ňou ako s handrou, iba ju chytil za plecía a potriasol ňou. Ani na zem ju nesotil. Poškodená vedela, kedy obžalovanému končí podmienka, pretože jej povedal, ktorý mesiac išiel poslednýkrát na probáciu.

V rámci susedov mala s obžalovaným problém svedkyňa B.. Na Silvestra v roku 2022 bol u nich synovec a chcel spraviť radosť poškodenej, tak sa u nich nepilo, dali si detský šampus. V dedine bola zábava a obžalovaný išiel so synom po polnoci púšťať von pirátov. So synovcom potom išiel pozrieť na zábavu. Všetci už boli opití, oni si dali po pive. Bol tam muž svedkyne B., s ktorým išli spolu domov. Mal vypité a na ceste domov ho zmotalo a padol do potoka. Jeho syn pred kultúrnym domom fajčil, rozbehol sa tam, skočil za ním do potoka a začali sa biť. Obžalovaný čakal 5-10 min a išiel ich „rozhasiť“. Vyšli z vody, podali si ruky a ako prešli pár metrov, zase jeho syn naňho skočil. Pán B. padol dole tvárou, kaluž krvi. Vodič okoloidúceho auta pri nich zastal a hneď zavolať sanitku. Obžalovaný im domov zobral aj psa. Ale ich syn na druhý deň rozprával na dedine o tom, že jeho otca zbil obžalovaný. Na otázku prokurátorky obžalovaný uviedol, že nevie prečo by sa ho susedia mali báť. Ešte kým bývali u svokry, stalo sa, že obžalovaný odišiel zo spoločnej domácnosti na Myjavu. Skôr to bolo kvôli svokre. Jej sestre, ktorá tam tiež s nimi bývala, zmizlo 50 € a svokra to hodila na obžalovaného, pričom prednedávnom vysvitlo, že to zobral synovec. Následne, keď si s poškodenou našli podnájom, vrátil sa naspäť.

Obžalovaný na záver uviedol, že si priznáva chybu a nebyť alkoholu, zrejme by sa to celé nestalo. Keď mal svoju ženu rád, mal sa mu vyvarovať. Je si vedomý toho, že si rád vypil, ale nemyslí si o sebe, že je závislý. Poškodenej sa aj z väzby asi desaťkrát ospravedlnil s tým, že ho to mrzí, ale povedal jej, aby aj ona povedala pravdu, že trikrát do týždňa to nerobil. Pol bytu nerozbijal, poškodenej ho vyhadzovala kedy chcela. Bol si vedomý, že chyba bola aj z jeho strany, nemusel poškodenej niekedy nadávať, ale tiež sa nechcel stále nechať vyhadzovať a nadávať.

Svedkyňa poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným je príbuzenským pomere, je to jej manžel. Zoznámili sa v roku 2007, keď robili v Bratislave v sklade. Nejaký čas spolu žili a zosobášení boli od roku 2011. Od začiatku vzťahu obžalovaný popíjal, ale nebolo to v takom rozsahu ako neskôr. Poškodenej uviedla, že alkohol nepije vôbec. Zamestnaná bola ako chyžná v penzióne v Žiari nad Hronom väčšinou so štvorhodinovou pracovnou dobou. Obžalovaný pracoval v reštaurácii Doma. Poškodenej nikdy dopredu nehovoril, ako robí, ale zväčša chodil ráno a okolo desiatej končil. Oficiálne robil 14 dní, ale niekedy sa stalo, že za niekoho potiahol. Nepoznala ani jeho príjem. Príjem poškodenej bol 400 €, z čoho musela platiť nájomné vo výške 200 €, elektriku a vyžiť museli z toho, čo jej zostalo z výplaty. Príjem obžalovaného nepoznala. Zamestnávateľ mu dával peniaze vždy, keď odrobil, nedostával výplatu mesačne. Obžalovaný preto poškodenej platil výživné a prispieval na domácnosť sporadicky. V roku 2016 nedával obžalovaný poškodenej žiadne peniaze, aj napriek tomu, že s nimi býval. Preto bola poškodenej nútená žiadať súd o výživné, aby platil aspoň na deti. Výživné bolo určené na obe deti vo výške 170 €. Dôvodom, že neplatil bolo aj to, že prišiel o vodičák, čo musel splácať a niekedy si aj požičal peniaze. Poškodenej pomáhali s nákupmi, prípadne inými výdavkami väčšinou sestra alebo mama.

V období od zimných mesiacov 2021 do 06. 05. 2023, ktoré je predmetom obžaloby, bývali v A. C., kde mal trvalý pobyt aj obžalovaný. Na určitý čas boli s obžalovaným od seba a od leta 2021, kedy ho poškodenej zobrala naspäť, býval obžalovaný stále s nimi. Obžalovaný ju vtedy prišiel odprosiť a sľúbil jej, že prestane piť a zmení sa. Uverila mu, ale neskôr začal zase ten kolobeh ako predtým - nadávky, vyhrážky, stále bol opitý a pravidelne bez peňazí. Nedalo sa to už zniesť. Obžalovaný je alkoholik a nič sa nezmenilo.

Posledný deň skutku, t. j. 06. 05. 2023, prišiel obžalovaný domov ráno a zvonil okolo pol 6. hod., pretože sa nevedel trafiť kľúčom do dverí. Poškodenej mu išla otvoriť a videla, že má vypité, tak mu nič nehovorila. Obžalovaný bol celkom kľudný. Potom si poškodenej spravila kávu, išla von so psom a keď sa vrátila, obžalovaný začal hľadať nejaké peniaze vo vreckách a poškodenej obvinil, že mu ich ukradla a aby mu ich okamžite vrátila. Poškodenej sa mu snažila vysvetliť, že mu nič nezobrala a nemala ani kedy, keďže bol celý čas v obývačke pri nej a medzitým bola ona aj vonku. Obžalovaný si nedal povedať a zase sa jej začal vyhrážať, že ak mu ich nevráti, nedostane celý mesiac ani korunu a nech si platí z toho z čoho chce a zároveň jej nadával, aká je „jebnutá a prijebaná“ a čo je za kresťanku. Na to sa mu poškodenej snažila vysvetliť, že nech nekričí, lebo deti ešte ležia v posteli. Uviedla, že keby ich zobrala, tak by mu to predsa povedala. Následne na to si sadla na sedačku, obžalovaný zobral zo steny drevený kríž a začal ním poškodenej búchať po hlave s tým, aby sa zobudila, že čo je za kresťanku, keď ho stále klame a nadával jej aká je „jebnutá“ a dookola stále to isté, pričom jej ešte povedal, že jej ho znova doláme ako predtým. Potom ju schmatol za nohy, poškodenej skríkla so slovami „prestaň, pusti ma“ a vtedy prišla maloletá I. B. a zavolała políciu. Obžalovaný poškodenej krížom zranenie nespôsobil, ale bolo to pre ňu neprijemné a ponižujúce.

Čo sa týka požívania návykových látok u obžalovaného, buď mal v sebe alkohol alebo marihuanu alebo oboje naraz. Niekoľkokrát mu našla vo vrecku aj xanax. Každý deň však obžalovaný musel mať v sebe minimálne pivo, či bol v práci alebo bol doma. Pivo si brával aj domov a všade mali samé plechovky, aj na balkóne. Keď dostali od rodiny fľašu, tak ju vypil. Poškodenej s ním nechodila nikam, nevedela uviesť aký alkohol pil, ani v akom množstve, ale vedela, že občas si k pivu niečo dával. Aj keď obžalovaný ledva stál na nohách tvrdil, že on opitý nie je. Z obžalovaného to však bolo cítiť a aj to bolo vidieť. Najmä keď sa potácal, narážal do stien alebo si nevedel vytrhnúť nohavice, tak nemohol tvrdiť, že nie je opitý. Obžalovaný potom strácal zábrany a bolo mu to jedno, či sú tam deti, či boli vonku alebo doma. Poškodenej chcela, aby sa obžalovaný od závislosti išiel liečiť, ale nesúhlasil s tým a vždy reagoval tak, že on sa liečiť nepotrebuje a liečiť sa má ísť ona. Keď mu napríklad poškodenej povedala potom ako vytriezvel, čo robil, obžalovaný jej stále tvrdil, že si vymýšľa, on nič také nerobil, pričom jej nadával, že je „jebnutá“ a má ísť na psychiatriu. Správanie obžalovaného vplývalo na deti veľmi zle, trápilo ich to a

poškodenej vyčítali, že ho vtedy zobrala naspäť. Často sa v noci nevyspali, počúvali to a aj videli, ako sa tam obžalovaný obnažuje.

Obžalovaný má povahu, že je prchký a agresívny, ale keď si vypil, tak sa to znásobovalo. Vždy si našiel nejaký podnet na to, aby im nadával alebo bol agresívny. Buď nemal opraté tričko alebo poškodená kúpila zlé špekáčiky. To sa opakovalo pravidelne. Permanentne počúvala, aká je nenormálna, akí sú všetci „prijebaní“ a ako sa majú ísť zavesiť. Niekedy už pochybovala aj o sebe, či to, čo obžalovaný tvrdí a robí, je vlastne normálne. Obžalovaný neustále búchal päťami, za každú hlúposť rozbil vypínače, dvere, rozkopal sušiak, v obývačke sú otlaky jeho pästí. Naposledy rozkopal vchodové dvere, kvôli čomu mali tri dni otvorené dvere na byte.

Triezvy bol málokedy. Vtedy bol normálny. Ale akonáhle mal vypité, nemal mieru. Dal si jedno-dve pívá a potom to išlo. Poškodená aj s deťmi mali obavu z jeho správania, najmä keď počuli, že strká kľúče do dverí a nevie sa trafiť, vedeli, že je zle. Málokedy sa stalo, že si ľahol a spal. Vtedy potreboval do niekoho rýpať, najmä do poškodenej, sťahoval jej paplón z postele alebo otváral a zatváral dvere. Veľakrát sa preto pred ním zamkla v izbe alebo v kúpeľni. Obžalovaný prišiel a začal trieskať päťami do dverí. Taktiež zvykol kričať po psovi alebo ho zobral von, pustil ho, pričom vedel, že neposlúcha. Potom prišiel domov a nadával, že pes ušiel. Tak poškodená musela aj o druhej v noci vstať a ísť hľadať po dedine psa. Poškodená chodila spávať okolo desiatej, a obžalovaný chodil domov, keď už spala. Mala však nepokojný spánok, lebo vedela, že obžalovaný príde domov a čakala, čo sa bude diať, v akom stave príde. Oni ležali v posteli a obžalovaný keď prišiel, chodil, trieskal, nadával. Nedalo sa spať. Buď ho niekto v robote nahneval, alebo si našiel iné. Keď poškodená išla za ním, aby bol ticho, poslal ju do „pi...“ a povedal, že „keď sa jej nepáči, má sa ísť obesiť“. Nedalo sa s ním normálne komunikovať. Raz, keď na nich kričal asi okolo tretej v noci, deti plakali, dcéra z toho mala hysterický záchvat, chcela ujsť, že už to nevydrží, poškodenej rupli nervy, chytila nôž a povedala mu nech okamžite prestane. Priznáva, že to bolo jej psychické zlyhanie, ale nemala pri tom úmysel mu niečo spraviť alebo mu ublížiť. Niekedy poškodená aj vymkla obžalovaného, keď videla, že bol opitý a potom odišiel, aby si doplnil hladinu alkoholu. Vtedy obžalovaný búchal do dverí, kopal, vykrikoval. Niekedy mu otvorila a niekedy nie. Deti ju viackrát prosili, aby zavolala políciu keď vyvádza, ale poškodená nechcela. Políciu volali iba pri poslednom incidente, keď ju krížom búchal po hlave.

Poškodená má od mladosti problémy s migrénou a keď bola s obžalovaným, tak sa to zhoršovalo. Bola často nevyspatá, musela vstávať aj do práce, starať sa o deti. Maloletá I. B. sa to snažila ignorovať, nevšímať si to, spracovávať to, a maloletý A. B. je taký, že sa bojí prejavíť alebo povedať svoj názor. Radšej ustúpi, aby bolo ticho a aby neprišiel do nejakej konfliktnéj situácie, lebo vedel, že keď proti obžalovanému niečo povie, tak vyletí. Nezniesie to. Keď mu maloletá I. B. vyčítala, aby nepil, že je ožran a aby so sebou niečo robil, tak jej obžalovaný povedal, že je „taká istá piča ako mater“. Na to mu poškodená povedala, aby ju nechal na pokoji a vtedy mu dala aj facku. Obžalovanému bolo jedno, ako to deti vnímali a prežívali.

Čo sa týka vzťahu obžalovaného k deťom, boli dni, keď ich aj pohladkal, prihovoril sa im, ako sa majú, ako bolo v škole. Ale väčšinou sa rodine nevenoval a na výlety alebo návštevy chodili málokedy. Nezaujímal sa o nič. Mal svoj svet v ktorom žil - robota, kamaráti, stávkovanie. Všetko riešila poškodená. Keď boli deti choré, mali horúčky, nebol s nimi ani raz doma. Deti obžalovaného majú svojím spôsobom radi a dúfali, že sa zmení a vráti sa k nim. Stále ich to mrzí, ale doma sa o tom nerozprávajú.

Dôvodom hádok bolo zväčša to, že poškodená obžalovanému vyčítala, že pije, domov chodí opitý a potom vystrája a je agresívny. Taktiež to, že bol schopný všetky peniaze, ktoré mu vyplatil zamestnávateľ, nahádzať do automatu, pričom poškodenej tvrdil, že mu žiadne peniaze nedal. Poškodená má vedomosť aj o tom, že obžalovaný stávkoval, kde išlo tiež kopec peňazí. Potom bol z toho nervózný a nadával, lebo nemal na cigarety a pivo.

Obžalovaný deti nikdy fyzicky nenapadol a ani poškodenú nebil. Niekoľkokrát sa však stalo, že dal poškodenej facku, aj jej pri tom napľul do tváre, zdrpil ju alebo sotil, z čoho mala niekedy modriny, ale na lekárske ošetrenie nešla. Zvykol sa vyhrážať tým spôsobom, že poškodenej povedal: „raz si ľa odsedím, alebo rozkopem ti hlavu, alebo vás vyjebem všetkých z balkóna“ a podobne. Poškodená sa nezdôverovala ohľadom správania obžalovaného, ani v rodine. Jedine mame obžalovaného zvykla hovoriť že pije a nedá sa s ním doma vydržať, na základe čoho mu mama zvykla dohovoriť. Bolo to ale

bez efektu. Keď bol obžalovaný opitý, mal vulgárny slovník a bolo mu jedno, kto počúva. Keď nadával poškodenej, zvykla mu aj ona povedať, že je „kokot ožratý“. Keď bol triezvy, snažila sa mu dohovárať, či mu záleží na tom, aby bol s deťmi a aby normálne spolu žili. Nikdy sa ale nevyjadril k tomu prečo pije. Obžalovaný sa vždy po incidente zvykol poškodenej ospravedlniť, ale o dva dni spravil to isté alebo ešte horšie.

Podľa názoru poškodenej obžalovaný nie je autoritatívny, ale cíti sa skôr menejcenne, pričom alkohol mu dvíha sebavedomie a vtedy sa cíti, že má navrch a môže si k ostatným dovoľovať. Keď je triezvy, je normálny a dá sa s ním aj normálne rozprávať aj vyjsť. Keď však začne piť, vybjíja si svoju vnútornú frustráciu na kom môže. Opitý bol skoro stále a keď nebol úplne na mol, čo bolo tak 5-6 krát do mesiaca, mal v sebe minimálne aspoň niečo. Hlavne keď bol doma. Niekedy robil napríklad 4 dni za sebou, ale nebránilo mu to, aby si dal po robote pivo alebo prišiel o druhej ráno domov napitý a potom ráno vstával do roboty, ale bolo to podľa toho ako pracoval a keď mal voľno, bol opitý stále.

So susedmi mal obžalovaný dobré vzťahy, bez konfliktov. V dedine sa stalo, že poškodená počula, že bol obžalovaný veľmi prchký. Obžalovaný sa chválil aj u rodiny na návšteve tým, že keď raz išiel okolo jedeného Róma z ich dediny, ktorý kosil trávu a mal vedľa seba benzín, obžalovaný mu povedal, že ho poleje a zapáli. K nim domov zväčša návštevy nechodia, občas prídu z rodiny, jedine obžalovaný si domov zvykol vodil opitých kamarátov.

Poškodená prišla na to, že si obžalovaný našiel priateľku. Nevedela presne odkedy boli spolu, asi od jari 2021, ale keď na to prišla, priznal sa jej a ešte sa jej opýtal, či sa nechce s deťmi odsťahovať, aby tam aby mohol bývať s ňou. S tým poškodená nesúhlasila. To, že má priateľku ju zaskočilo, ale potom to už brala tak, ako je.

V súčasnosti je poškodená s deťmi už v pohode, majú klud, vyspia sa, nemusia sa báť, že v noci bude zase krik. Poškodená uviedla zhodne s výpoveďou z prípravného konania, že si nemyslí, že je obžalovaný zlý človek, len nesmie piť, lebo to zvyšuje jeho agresivitu a stráca všetky zábrany, aj morálne a tiež neznesie, keď sa má niekomu prispôsobovať alebo dodržiavať nejaké pravidlá, ktoré v rodine predsa musia byť. Poškodená vedela o tom, že bol obžalovaný v podmienke, ale nevedela dokedy. Obžalovaný ju informoval o tom, že mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Obžalovaný poukázal na to, že poškodená mu dala nôž pod krk so slovami „ty kurva, vyjebaná, ožratá, ja si ťa raz odsedím“, na čo poškodená uviedla, že si to nepamätá. Poškodená na otázku obžalovaného, či ho videla jesť xanax, uviedla, že nie, ale obžalovaný ho mal vo vrecku. Obžalovaný ozrejmil, že je to tabletky na spanie a dal mu ju synovec poškodenej, keď ho boleli zuby, aby zaspal, ale nikdy ju nezjedol. Poškodená na otázku obžalovaného uviedla, že ešte keď sa nepoznali, užívala neuroi asi 3 mesiace kvôli sociálnej úzkosti, ktorú má stále. Veľakrát nemala žiadne peniaze, pretože jej ich zobral obžalovaný. Na otázku obžalovaného, či niekedy kričal po nich, že ich pozabíja, len kvôli tomu, že nevedel nájsť zapalovač, poškodená uviedla, že nevie, ale obžalovaný vystrájal kvôli hlúpostiam. Ďalej poškodená na otázku obžalovaného, odkiaľ vie, že mu malo zmiznúť 100 €, keď mu ich nezobrala, uviedla, že nevie o tom nič, jedine keď telefonovali z väzby, povedala mu, že našla za chladničkou padnutých 50 €, keď upratovala a zrejme to boli tie, ktoré obžalovaný hľadal. Obžalovaný však trval na tom, že mu povedala, že tam nemal 100 € ale 50 €. Zároveň poškodená uviedla, že keď obžalovanému našla vo vrecku marihuanu, vyhodila ju. Poškodená však nemala vedomosť o 40 €, ktoré tam mal obžalovaný, podľa jeho vyjadrenia, spolu s marihuanou. Na otázku obžalovaného, či niekedy maloletému A. B. povedal, že je „jebnutý“, poškodená uviedla, že to nepočula, ale veľakrát mu povedal, že je „debilný“. Maloletý A. B. tiež raz poškodenú prosil a plakal, že „maminka zavolaj policajtov, ja už takto nechcem žiť“ a obžalovaný to počul, prišiel a povedal im „čo vy ste všetci jebnutí a debilní a ty si tiež debilný lebo stojíš pri mame“. Spočiatku bola poškodená pri hádkach ticho, ale keď obžalovaný vkuse chodil opitý, tak potom ho už aj upozornila aj kričala, pretože chcela chrániť seba aj svoje deti. Obžalovaný poprel, že by dal poškodenej niekedy facku. Poškodená taktiež uviedla, že sa necíti byť vinná za to, že dala obžalovanému nôž pod krk, pretože vtedy chránila seba aj svoje deti.

Poškodená nevyhľadala pre seba ani pre deti žiadnu odbornú pomoc počas spoložitia s obžalovaným, najmä čo sa týka žalovaného obdobia. Keď si poškodená všimla, že maloletá I. B. začala so

sebapoškodzovaním, rozprávala sa s ňou o tom, ale dcéra jej nechcela povedať, prečo to robí. Poškodená chcela vyhľadať aj psychológa, ale maloletá I. B. jej sľúbila, že to už neurobí.

Obžalovaný k výpovedi poškodenej uviedol, že je klamstvo, že trikrát do týždňa niečo rozbíjal a búchal. Nič konkrétne okrem dverí, ktoré vykopol, poškodená nepovedala. Vtedy chcel zobrať psa na prechádzku. Taktiež poškodenej dával každý odpracovaný deň 50 € a nesúhlasil s jej vyjadrením, že jej dal polovicu na byt a alimenty. Obžalovaný uviedol, že poškodenú nikdy fyzicky nenapadol ani nefackal, pričom poukázal na to, že poškodená pôvodne tvrdila, že ju mal ťahať. Keby v byte rozbíjal veci, susedia by sa už dávno išli sťažovať, všetko v tej bytovke počuť. Obžalovaný sa vyjadril, že kvôli deťom mu to bolo ľúto, pretože hádky určite dobre na nich nepôsobili, ale nebolo to tak často, ako uvádza poškodená. Na záver sa obžalovaný ospravedlnil poškodenej, že niekedy sa správal nevhodne, ale bolo to obojstranné. Obžalovaný si priznal chybu, bohužiaľ ten alkohol je jeho chyba. Mal aj zákaz a nerešpektoval to, ale zase nerobil to, čo mu je kladené za vinu.

Poškodená na záver dodala, že trvá na svojej výpovedi a deti takisto vypovedali, čo zažívali. Nemá si prečo vymýšľať. Obžalovaný by sa mal deťom ospravedlniť.

Svedkyňa J. K. L. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným a poškodenou sa pozná ako starostka obce A. C., obaja tam majú trvalé bydlisko. Poškodenú videla vyrastať od mala a obžalovaného spoznala, keď sa zobrali a prišiel bývať do A. C.. V roku 2015 im bol pridelený byt na základe nájomnej zmluvy, ktorá bola uzavretá s oboma manželmi. S obžalovaným nezaregistrovala žiadne problémy, ani sa naňho nesťažovali obyvatelia obce. Poškodenej ponúkli prácu upratovačky v materskej škôlke a škole, ale odmietla to. Ešte pred žalovaným obdobím mali s poškodenou aj pohovor, pretože v čase, keď boli s obžalovaným istý čas od seba a deti boli menšie, susedia z bytovky poukazovali na to, že deti chodili hladné a poškodená ich nechala aj do jedenástej behať po vonku. Chýbala tam vtedy starostlivosť o deti. Obžalovaného nepokladá za konfliktného človeka, len keď mal vypité, bol hlučný, ale nezaregistrovala, že by mal agresívnu povahu. Ako starostka s ním telefonicky riešila jeden incident, keď buchol do výtahu. Povedal jej, že sa ospravedľuje a výtah dá do poriadku. Bol skôr priateľský a pomáhal aj pri obecných akciách. Poškodená sa nebola na obecnom úrade sťažovať na jeho správanie. Má skôr tichú povahu, ale bližšie ju nepozná, ničoho sa nezúčastňovala. Poškodená ju raz prišla žiadať, aby sa byt prepísal na ňu, ale nezdôvodnila to bližšie, iba že s ním má problémy. Vysvetlili jej, že keď sú manželia, tak nemajú dôvod to meniť. Prvýkrát sa dozvedela, že sa tam niečo deje, keď bola predvolaná na políciu, dovtedy o tom nevedela. Poškodenú opitú nevidela a obžalovaného iba tak normálne ako chlapi na dedine. Obžalovaný chcel robiť, niekedy ho brala na aute do práce, keď išiel pešo do Žiaru. Na otázku prokurátorky uviedla, že nevedela o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného. Ako rodina ich vídavala na detských akciách na dedine, neskôr keď boli väčšie, nie. Skôr obžalovaného videla na dedine s deťmi, poškodenú nie. Na otázku obhajcu, aby svedkyňa bližšie vysvetlila svoje vyjadrenie z výsluchu z prípravného konania, že za hádkami je podľa nej ťažšia povaha poškodenej, uviedla, že poškodená má nejaké psychické problémy a keď obžalovaný s nimi nebýval a poškodená nezvládala platiť nájomné, navrhli jej, či by nechcela ísť bývať k svojej mame, ktorá je v A. C.. Poškodená s tým však nesúhlasila a povedala im, že v každom prípade chce byť. Svedkyňa z nej mala nepríjemný pocit, že poškodená urobí všetko pre to, aby obžalovaného z bytu dostala, pretože už zaregistrovali, že k poškodenej chodia chlapi s prievidzskými značkami. Ani zo strany školy neboli signalizované žiadne problémy. Svedkyňa si nevie vnútorne predstaviť, že by obžalovaný týral poškodenú čo i len psychicky.

Obžalovaný sa k výpovedi svedkyne J. K. L. M. vyjadril v tom zmysle, že za poškodenou chodí jeho kamarát, ktorý bol naňho zisťovať adresu a skončili spolu na nejakej chate na Orave, čo zistil, keď volal so synom, ktorý sa preriekol, kde sú. Na to mal syn zakázané dva mesiace telefonovať s obžalovaným, čo mu potvrdila jeho mama. Taktiež poukázal na to, že poškodená nemala z čoho všetko ťahať finančne sama, keďže chodila na štyri hodiny do roboty alebo nerobila vôbec.

Svedok K. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa pozná zhruba 7-8 rokov a je jeho bývalým zamestnávateľom. Boli aj prestávky, kedy nerobil. Ako zamestnávateľ s ním bol spokojný. Po čase mali už kamarátsky vzťah a do roboty prišiel aj vtedy, keď nemusel. Jeden rok spolu hrávali aj futbal. Keď mal obžalovaný vypité, mal dobrú náladu. V robote nepil, ale po práci si zvykli dať pivo. Svedok uviedol, že pozná aj poškodenú. Vplývala naňho normálne, ale kvôli peniazom mali aj problémy doma, tak bola prísnejšia. Počas obdobia približne pred koronou, ešte pred žalovaným obdobím, chodila poškodená so súhlasom obžalovaného brať od svedka K. M. zálohu za obžalovaného. Trvalo to asi

polroka a potom to svedok ukončil s tým, že síce chcel pomôcť, ale aby si problémy riešili sami medzi sebou, pretože obžalovaný sa začal sťažovať, že mu poškodená z toho nedá ani na cigarety. Zálohu dával do polky jeho mesačnej mzdy zhruba vo výške 500 €, ale niekedy aj 200 € alebo stovku, ako poškodená potrebovala. Zvyšok dal potom obžalovanému. Poškodená sa sťažovala na obžalovaného, že si vypije a rovnako aj obžalovaný sa sťažoval, že poškodená stále šomre a on sa snaží rodinu zabezpečiť finančne. Pracovná doba obžalovaného bola niekedy väčšia ako mala byť. Keď bolo treba, prišiel do roboty aj v dni, kedy nemal robiť alebo potiahol niekedy aj do večera. Do týždňa odrobil aj 5 dní a niekedy aj viac, keď vypadol nejaký zamestnanec. Zväčša robil od rána 7:00 hod. do večera 22:10 hod. a potom išiel na autobus. Oficiálne mal však v pracovnej zmluve kratší pracovný čas. Občas prišiel obžalovaný k nim do pizzerie aj s deťmi na pizzu. Pôsobili naňho normálne, neboli s ním násilni. Poškodenú po vplyvom alkoholu nevidel. O predchádzajúcom odsúdení obžalovaného mal vedomosť a rovnako aj o zákaze požívania alkoholu. Bol aj u nich v domácnosti asi 3-4 krát, keď potreboval obžalovaný pomôcť, vtedy aj posedeli u nich. Ako partneri pôsobili na svedka normálne, niekedy mali tichú domácnosť, keď sa pohádali. Raz sa stalo, že poškodená prišla nahnevaná hľadať manžela, lebo neprišiel domov z roboty, ale vtedy bol normálne v robote. Svedok mu poskytol aj bývanie v prenajatých priestoroch na adrese B. XX, E. F. G. po dohode s majiteľom budovy pánom K.. Bolo obdobie zhruba v roku 2022, keď obžalovaný bol vkuse dva mesiace zavretý v robote, kedy chodieval naraz do Paluby aj k nim.

Obžalovaný po výpovedi svedka K. M. upresnil, že čo sa týka tých záloh, bolo to v období, keď ho pohltili automaty, a aby neprehral celú výplatu, súhlasil, nech polovicu peňazí dáva poškodenej a polovicu obžalovanému. Potom, ako z krčiem vymizli automaty, problém pominul.

Svedok N. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným býva 5 rokov v tej istej bytovke a hrávali spolu futbal, kým nebol vzatý do väzby. Na futbale sa správal normálne, ani s ním žiadny konflikt nemal či už na futbale alebo v rámci bytovky. Ani nevedel o nikom inom. Keď sa streli, prehodili nejaké slová, s poškodenou sa vždy len pozdravil, nerozprávali sa spolu a deti sa mu vždy pozdravili, maloletý A. B. vždy slušne a maloletá I. B. menej. Obžalovaný sa zvykol sťažovať na poškodenú, najmä keď mali mať nejaký zraz alebo zápas, obžalovaný bol väčšinu času v robote. Vedeli o tom, že vybavoval poškodenej nejakú robotu, ale poškodená vravela, že to nezvládala a obžalovaný musel byť vkuse v práci. Vtedy mu viacerí spoluhráči vraveli, že by bolo preňho najlepšie, keby bol odtiaľ preč. O incidente s výťahom nevedel nič. Obžalovaný si zvykol vypiť, ale opitého ho nevidel a nevidel ho ani vyvádzať.

Prokurátorka následne poukázala na rozpor vo výpovedi svedka N. M. v prípravnom konaní, kedy uviedol, že „ja osobne som s ním nikdy nemal konflikt, ani som ho nevidel robiť niečo zlé, len si myslím, že by mal úplne prestať s alkoholom, lebo potom asi býva taký horší. Ja som to teda nikdy nevidel, ale viem, že mal nejaký problém s výťahom v bytovke, kedy doň udrel, nechcel urobiť nič zlé doma, tak radšej odišiel“. Svedok sa k uvedenému vyjadril tým spôsobom, že si už nepamätá, čo povedal.

Svedok poškodenú pod vplyvom alkoholu nevidel. V ich domácnosti nikdy nebol. Svedok mal vedomosť o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného v tej súvislosti, že by nemal piť. Ale aj napriek tomu pil. Svedok uviedol, že vedel aj o tom, že kvôli alkoholu prišiel o vodičské oprávnenie. Ako rodinu ich nevidel spolu, iba keď chodili na nákupy. Zväčša ale videl s deťmi iba obžalovaného, keď bolo v rámci dediny niečo, napr. opekačky. Obžalovaný s poškodenou sa na verejnosti správali normálne. Svedok nepočul, že by u nich bola hádka, o problémoch medzi nimi vedel iba z počutia, keď to obžalovaný spomenul na futbale. Nevedel, či poškodená nechcela chodiť do práce, ale aj s tým súviseli problémy a obžalovaný bol potom vkuse v práci. Svedok mal vedomosť aj o tom, že aj ich spoluhráč z futbalu vybavoval poškodenej prácu, ale nešla, čo obžalovaný počas výpovede doplnil tým, že ako dôvod uviedla poškodená strach zo psov. Na poškodenej nevidel, že by bola uplakaná, resp. že by mala modriny. Poškodená má už asi nejakého priateľa a aj maloletá I. B., ale nie je s nimi vôbec v kontakte.

Obžalovaný sa vyjadril, že je asi aj verejným tajomstvom, že si poškodená začala s jeho kamarátom a podľa názoru obžalovaného to celé urobila účelovo s cieľom zbaviť sa ho, aby zostala sama v byte. Odsťahoval by sa aj sám.

Svedkyňa A. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná ako suseda, bývajú v jednej bytovke na tom istom poschodí oproti sebe. Bývajú tam rovnako dlho. Čo sa týka správania obžalovaného, osobne s ním svedkyňa ani jej manžel nemali nijaký konflikt. Obžalovaný však doma stále

robit cirkusy možno pod vplyvom alkoholu, kričalo sa u nich, deti vrieskali, potom už aj poškodená. Jeden po druhom vykrikovali, hádali sa a svedkyňa bolo ľúto len tých detí, že mali potom hysáky a vrieskali. Keď chodil domov pod vplyvom alkoholu, väčšinou kopával do dverí, búchal, potom sa hádali a vykrikovali, čo bolo počuť cez tú chodbu. Svedkyňa nevidela pod vplyvom alkoholu poškodenú. V rámci dediny nepočula svedkyňa o tom, že by mal obžalovaný s niekým problém, akurát len s poškodenou. Chodili tam aj policajti, ktorých volala podľa názoru svedkyne len poškodená. Keď sa tam našťahovali, deti boli malé a keď obžalovaný robit cirkusy, boli z toho vyplašené, plakali, hlavne maloletý A. B. vrieskal. Raz ich aj upozornila nech prestanú, lebo tie deti môžu na psychiatriu doviest'. Keď sa hádali, svedkyňa počula obžalovaného kričať, že keď mu poškodená voľačo nedá, tak ju zabije, ale to bolo možno vplyvom alkoholu. Obžalovaný kopal do dverí, aby ho pustila.

Keď obžalovaný nemal vypité, bol bezproblémový. Aj keď mal vypité, voči ostatným sa správal normálne. Od poškodenej vedela, že jej starostka odporúčala manželskú poradňu. Podľa názoru svedkyne je obžalovaný výbušný, ale výbušná je aj poškodená, pretože krik bolo počuť aj z jej strany. Keď sa svedkyňa rozprávala s poškodenou, tá jej povedala, že obžalovaný na ňu ruku v živote nesiahol a ani svedkyňa na nej nič nevidela. Tie hádky boli len medzi nimi dvomi a deti plakali zo strachu. Zo začiatku to bolo dosť často, možno aj dvakrát do mesiaca, potom menej a keď na určitý čas odišiel, bol tam kľud. Väčšinou to bolo pod vplyvom alkoholu. Od poškodenej svedkyňa vedela že bol obžalovaný v podmienke, ale bližšie informácie nemala. Inak sa poškodená na obžalovaného pred ňou nesťažovala a ani opačne obžalovaný na poškodenú. Svedkyňa pozná poškodenú od detstva, ale nevedela sa vyjadriť k jej povahovým vlastnostiam. Bližšie ju nepozná. Na začiatku, keď obžalovaný vyčíňal, poškodená jej prišla zvonieť, aby zavolala políciu, na čo jej povedala, že nikoho volať nebude a nech sa uvedomia a nerobia cirkus, pretože deti plačú.

Ako rodinu ich svedkyňa nevidela spolu chodiť, ale obžalovaný chodieval s deťmi von a keď mali psa, tak aj s ním. Keď obžalovaný nepil, bol pokojný. Aktuálne je u poškodenej ticho. Chodí tam za ňou nejaký pán a zároveň aj jej dcéra má niekoho. Svedkyňa s manželom stretli obžalovaného v ten deň, keď došlo k poslednému incidentu, počas ktorého vylomil poškodenej dvere. Išli vtedy na nákupy a obžalovaný si od jej manžela pýtal pajser a skrutkovač. Manžel mu povedal, že nič z toho nemá a že idú preč. Neriešili, na čo to potrebuje. Potom večer prišla kriminálka a obžalovaný bol zadržaný.

Svedkyňa na otázku obhajcu, či má vedomosť o tom, že by poškodená vymkynala z bytu obžalovaného, uviedla, že o tom nevie, ale je pravda, že veľakrát, keď prišiel opitý, búchal a kopal do dverí a neotvorila mu. Nevedel sa dostať do bytu. Čím boli deti väčšie, ustalo to. Potom už počula, ako maloletá I. B. obžalovanému vykrikovala, že jej nikdy nič nedal.

Svedkyňa na otázku obžalovaného uviedla, že nikdy ho o tretej v noci nepočula. Väčšinou to bolo pred desiatou večer. Niekedy to bolo z chodby a niekedy počula aj to, keď sa vo vnútri hádali. Deti sa na obžalovaného pred svedkyňou nesťažovali, nie sú v takom kontakte ani sa nenavštevujú. Ani po incidentoch v nočných hodinách neoslovovala deti s otázkou, prečo plakali.

Poškodená málokedy chodila so psom, zväčša chodili venčiť deti. Poškodená málokedy vychádzala z bytu. Keď sa obžalovaný vrátil späť domov po tom, ako boli s poškodenou od seba, boli asi normálne spolu, až kým si nevypil. Stalo sa to možno dvakrát za celé obdobie, odkedy sa vrátil späť. Nevedela presne uviesť koľkokrát, ale podľa názoru svedkyne to nerobil sústavne.

Obžalovaný vyjadril súhlas s výpoveďou svedkyne A. B., čo sa týka detí. Žiadnym deťom neprospieva na vývoji, keď sa rodičia hádajú a keď poškodená ziapala ako nepríčetná, obžalovaný radšej kvôli deťom odišiel z domu, aby neplakali. Párkrát boli na turistike ako rodina aj so psom, ale poškodená je typ, že radšej sedí doma.

Svedkyňa I. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným pracovala v reštaurácii Doma a chodili spolu do júna 2021. Poškodená jej vypisovala cez messenger, ale osobne sa nestretli. V januári 2021 nastúpila do tej reštaurácii a následne vo februári sa dali s obžalovaným dokopy. Keď sa o tom dozvedela poškodená, kontaktovala ju cez sociálnu sieť. Spočiatku jej poškodená písala, že je šťastná, že sú spolu a že sa z nich môžu stať kamarátky. Po mesiaci nastala zmena a poškodená sa jej začala vyhrážať, nech sa jej svedkyňa vyvaruje. Už to boli iba samé nadávky a urážky. Potom vie svedkyňa už iba o tom, že naňho poškodená zavolala políciu kvôli tomu, že bol agresívny a zobrali ho

do CPZ. Potom trestné oznámenie stiahla, ale ďalej už nevie, lebo okolo júna v roku 2021 sa rozišli a odvtedy s ním nebola v kontakte. S obžalovaným nikdy problém nemala, vždy sa k nej správal milo. Podľa názoru svedkyne to skôr poškodená nemá v hlave v poriadku. Čo sa týka vzťahu obžalovaného k alkoholu, obžalovaný si dal sem tam nejaké pivo, ale veľmi opitého ho nevidela. Pod vplyvom alkoholu sa správal normálne, k nej bol vždy slušný. Prokurátor poukázal na rozpor vo výpovedi svedkyne z prípravného konania, kedy uviedla, že keď si obžalovaný vypil, mal výbušnejšiu povahu. Svedkyňa na to uviedla, že dvakrát sa stalo, že keď s ním nechcela pohlavný styk, tak chvíľu začal vystrájať, vykrikovať nejaké veci, ale to nebolo pod vplyvom alkoholu. Vtedy svedkyňa odišla a neriešila to. Keď sa rozišli, chvíľami sa tiež vyhrážal, ale potom s ním svedkyňa ukončila kontakt. V tomto období bol obžalovaný v podnájme. U nich doma nebola, iba keď išli pre deti, čakala obžalovaného pred vchodom. Obžalovaný jej o vzťahu s poškodenou povedal, že už dlho to bolo zlé, už nefungovali spolu ani predtým. Potom sa stala poškodená veľmi pobožnou a vtedy „jej začalo tak trošku“. Ten vzťah s poškodenou bral obžalovaný veľakrát humorne, smial sa na tom, že aká je, že mu veľakrát niečo vykričí. Ale keď zavolała policajtov naňho, bol nahnevaný. Keď sa vrátil z CPZ, išiel do podnájmu. Nebola svedkom toho, že by sa obžalovaný poškodennej vyhrážal. V čase, keď spolu chodili, bývala svedkyňa u brata a obžalovaný asi prvý mesiac žil ešte s poškodenou. Keď si obžalovaný po tom, ako ho prepustili, našiel podnájom, chodila tam niekedy za ním alebo tam prespala. Do A. C. vtedy nechodieval, chcel byť hlavne v kontakte s deťmi, tak v tejto súvislosti bol s poškodenou v kontakte. Svedkyňa bola 2-3 krát aj s deťmi obžalovaného. Syn obžalovaného bol veselý chlapec a nemal problém s komunikáciou. Dcéra bola menej výrečná, ale keď si získala jej dôveru, tak išla bez problémov s nimi. Obžalovaný sa k deťom správal milo, chcel byť s nimi, deti sa ho nebáli. Syn bol viac naviazaný na obžalovaného. Svedkyňa ako dôvod rozchodu s obžalovaným uviedla, že nevidela v tom vzťahu budúcnosť a ukončila to. Už sa potom s obžalovaným nestretávala ani pracovne, pretože zmenila prácu. Ani poškodená ju už nekontaktovala.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne I. L. uviedol, že keď sa poškodená o ich vzťahu dozvedela, najskôr ho prehovárala, že sa zmení, ale obžalovaný nechcel pokračovať vo vzťahu s poškodenou aj kvôli deťom, ktorým nerobilo dobre, keď sa hádali. Poškodená to vyostřila tak, že vyvolala s obžalovaným hádku a zobrali ho do CPZ, odkiaľ sa potom k poškodennej nevrátil.

Vzhľadom na opakovanú neprítomnosť svedkyne osoby mladšej ako 18 rokov K. D. na hlavnom pojednávaní, sa na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovaného v súlade s § 263 ods. 1 Trestného poriadku čítala zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania zo dňa 20. 06. 2023 (č. l. 134-135).

Svedkyňa osoba mladšia ako 18 rokov K. D. pri výsluchu v prípravnom konaní v podstate uviedla, že s maloletou I. B. sa spoznali v roku 2019 v A. C. na ich ulici, niekedy koncom leta. Spočiatku nebolo ich kamarátstvo také blízke, potom sa istú dobu nebavili vôbec a znovu sa začali kamarátiť na jeseň v roku 2022. Od doby, ako sa zblížili, svedkyňa chodila občas aj domov k maloletej I. B., a tak poznala aj jej mamu, otca a brata. Chodila k nim tak 2-3 krát do týždňa poobede cca od 16:00 do 19:00 hod., niekedy tam bola kratšie. S mamou mala maloletá I. B. dobrý vzťah. Vedela, že maloletá I. B. nemala veľmi blízky vzťah s otcom, asi to bolo kvôli tomu, že bol alkoholik. Nechcela sa s ním ani veľmi rozprávať a keď nemusela, čas s ním netrávila. Raz sa stalo, že ich vyhodil z bytu a vtedy aj svedkyňa pomáhala so sťahovaním ku starkej. Nevedela uviesť presne obdobie, ale bolo to v čase, keď sa prestávali baviť. Bol vtedy covid a maloletá I. B. sa chodila k svedkyňi na wifinu učiť. Maloletá I. B. jej nepovedala prečo ich otec vyhodil, myslí si, že sa pohádali. Svedkyňa nevidela nikdy osobne konflikt medzi rodičmi maloletej I. B.. Svedkyňa uviedla, že si nevšimla, že by sa maloletá I. B. zmenila v správaní, skôr bola taká, že rada na seba pýtala pozornosť. Vnímala ju vždy ako šťastnú, nespomína si, že by bola smutná alebo utiahnutá. Sťažovala sa len na otca, ale nikdy nehovorila nič konkrétne, čo by sa týkalo nejakého konfliktu. Párkrát sa stalo, že keď bola svedkyňa u maloletej I. B. doma, bol tam aj jej otec a väčšinou odišiel preč. Maloletá I. B. jej povedala o poslednom incidente u nich doma iba to, že otec prišiel nahnevaný a mamu začal biť. Maloletá I. B. preto zavolała políciu. Keď to travela, bola smutná aj plakala. Žiadne konkrétosti k tomu nepopisovala. Odkedy bol jej otec vzatý do väzby, už sa s ňou svedkyňa veľmi nerozprávala a voľný čas už spolu netrávia. Len keď sú na tréningoch alebo zápasoch.

Svedkyňa A. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nepozná, osobne sa nikdy nestretli. Poškodenú pozná v tej súvislosti, že maloletú I. B. učila v školskom roku 2021/2022 a v školskom roku 2022/2023 ju taktiež učila a zároveň bola jej triedna učiteľka. Nevšimla si na maloletej I. B. žiadne znaky fyzického násillia ani psychickej traumy, ani s ňou maloletá I. B. ako s triednou učiteľkou nič takého neriešila. Maloletá I. B. bola vždy aktívna a živá na hodinách, ale ten posledný rok, keď ju učila, všimla si,

že bola mäkvejšia. Keď sa jej svedkyňa následne pýtala, či sa niečo v domácnosti nedeje, tak to maloletá I. B. zdôvodnila tým, že začala hrať futbal a je z toho unavená na hodinách. Nič viac k tomu nepovedala. Ako dieťa bola otvorená, ale ani spolužiačky, s ktorými mala dobrý vzťah, svedkyňa nehovorili, že by sa dozvedeli nejaké informácie z rodinného prostredia. V tom čase nebola na škole školská psychologička a pokiaľ deti mali problém, zdôverili sa triednemu učiteľovi. Prípadne ak sa niečo od žiakov dozvedeli, riešilo sa to následne v rámci porád a cez rodičov. Na otázku obhajcu, či sa svedkyňa zvykla deti v triede zdôverovať, svedkyňa uviedla, že všeobecne áno, ale maloletá I. B. nie.

Svedkyňa K. P. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa s obžalovaným a poškodenou pozná z dediny a maloletú I. B. a maloletého A. B. učila. Maloletá I. B. bola zhovorčivá. Poškodená jej nikdy nepovedala o tom, čo sa u nich doma deje ani na nej nebolo vidieť, že by bola precitlivená. Pokiaľ bola v kontakte s deťmi, nevšimla si na nich známky týrania, ani obžalovaného nezažila agresívneho. Dávnejšie sa stalo, že svedkyňa išla v lete s deťmi do krčmy na kofolu a bol tam obžalovaný. Normálne komunikovali, smial sa a do toho prišla poškodená a chcela od neho kľúče. Obžalovaný jej povedal, že jej ich nedá, pretože je to ich spoločný byt. Poškodená mu doniesla nejakú tašku s vecami. Obžalovaný jej kľúče nedal, ale ani agresívny nebol. Rozprával sa ďalej.

Obžalovaný k výpovedi K. P. E. upresnil, že ten incident v krčme sa stal v roku 2022.

Svedkyňa K. A. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa nepozná a poškodenú pozná v tej súvislosti, že je triednou učiteľkou maloletého A. B., pričom predtým učila aj maloletú I. B., keď bola na základnej škole. Maloletého A. B. učí štvrtý rok od piatej triedy a pozná ho ako chlapca, ktorý je pomerne tichý, v škole nerieši veci z domácnosti, nikdy nemal ani potrebu sa s niečím zverovať. Taktiež na ňom neboli vidieť znaky fyzického ani psychického týrania a funguje úplne normálne. Školské povinnosti si plní. Je inteligentný, šikovný, pohodlnejší. Svedkyňa si na ňom nevšimla, že by bol unavenejší. Druhý rok majú na škole už aj školského psychológa. Pokiaľ sú nejaké problémy, prídu s tým skôr rodičia a takým spôsobom sa s tým svedkyňa ako triedna učiteľka dozvedá. Žiaci sa nezvyknú zverovať. Muselo by byť na nich niečo viditeľné, aby sa ich pýtala, či sa niečo nedeje. Na maloletom A. B. nemala dôvod niečo také riešiť. Maloletý zvykol občas vymeškávať hodiny, pričom poškodená ho ospravedlnila zo zdravotných dôvodov. Minulý školský rok zvykol viac vymeškávať a väčšinou to bolo ospravedlnené len matkou. Svedkyňa mala pocit, že treba viac navštevovať lekára, lebo sa mu zdravotné problémy vracali, keď nebol doliečený. Boli to bežné veci, maloletý A. B. je náchylnejší na respiračné ochorenia. Ale jeho počet vymeškaných hodín bol v norme.

Na otázku prokurátorky, či nepočula o tom, že by mal obžalovaný s niekým konflikt, svedkyňa uviedla, že nebýva v A. C., ale počula v súvislosti s inou problémovou rodinou, kedy starý otec jedného žiaka bol na ňu nakričať a dozvedela sa potom, že ten starý otec má konflikty s kadekým v obci a napríklad aj s obžalovaným, ale toto konkrétne bolo mimo školy.

Obžalovaný sa vyjadril k tomu konfliktu tak, že rómsky spoluobčan maloletej I. B. ukradol telefón a vrátil jej ho po dvoch dňoch s rozbitým displejom, v rámci čoho s ním obžalovaný riešil peniaze za ten telefón.

Svedkyňa Q. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej sused, pričom svedkyňa býva o poschodie nižšie na opačnej strane ako obžalovaný. S poškodenou sa nepozná, ani sa s ňou nikdy nerozprávala. Vie iba to, že pokiaľ je obžalovaný triezvy, je veľmi fajn chlap a nikto sa naňho nesťažoval. Keď si vypil, tak bol trochu agresívnejší a robil trochu krik asi s poškodenou, keď išiel dole po schodoch. Nevie nikto v ich bytovke, že by niekomu ubližoval. Na otázku prokurátorky, či si svedkyňa spomína na konflikt s obžalovaným, keď mala na návšteve syna, svedkyňa uviedla, že nešlo o konflikt, ale obžalovaný mal vypité a mal psa, rovnako aj jej syn mal psa. Obžalovaný svojho psa púšťal stále na dlhšiu a dlhšiu reťaz a oni tiež, tak mali obavy, že psy sa do seba chytia a zase aby sa do seba nepustili jej syn s obžalovaným, lebo jej syn povedal na obžalovaného, ktorý mal vypité, že „nech dá už pokoj“. Obžalovaný potom aj so psom odišiel domov. Svedkyňa nevie o tom, že by obžalovaný robil v bytovom dome niečo pod vplyvom alkoholu. Na bytové schôdze chodil a správal sa tam normálne, na schôdzi vypité nemal. Raz bola aj poškodená. Z dôvodu rozporu vo výpovedi svedkyne z prípravného konania prokurátorka prečítala časť zápisnice, kde svedkyňa uviedla, že „ku konfliktom či nejakým výmenám názorov nedochádzalo zo strany A. B. alebo pani B. ani na bytových schôdzach, buď tam bol jeden alebo druhý, ale vždy to bolo v poriadku. Občas sa stalo, že keď mal vypité, tak na schôdzi doskakoval, podrýval voči tomu, kto hovoril, vždy chcel mať pravdu a posledné slovo. Keď bol ale triezvy, bol veľmi

slušný, úctivý, nebol žiadny problém, slušne sa pozdravil, s tým psíkom boli vonku“. Svedkyňa uviedla, že na schôdzi určite vypité nemal. Následne dodala, že keď bol na schôdzi a možno teda bol pod vplyvom alkoholu, nerobil žiadne scény. Na otázku prokurátorky, či nie je pravda to, že by bol na schôdzi vyrýval alebo doskakoval, svedkyňa uviedla, že nie. Na otázku obžalovaného, či svedkyňa počula niekedy aj poškodenú kričať, uviedla, že aj ju počula, ale obžalovaného počula vtedy, keď išiel preč, keď ho poškodená vymkla. Ale nebolo to veľkej intenzity. Vtedy každý otvorí dvere a ide sa pozrieť, čo sa deje. Aj svedkyňa raz takto vyšla na chodbu, keď obžalovaný išiel dole po schodoch, ale nevedela, čo sa dialo hore. Nepamätá si, čo vtedy kričal, radšej sa hneď vrátila dovnútra.

Obžalovaný výpovedi svedkyne Q. R. dodal, že čítal zápisnicu o jej výsluchu z prípravného konania, kde vypovedala, že na domovej schôdzi bol obžalovaný podryvačný. Sťažovali sa vtedy, že sú všade od ich psa exkrementy, pričom obžalovaný na tej schôdzi poukázal na to, že nemali tam umiestnené žiadne koše, kde by to mohli hádzať. Povedal iba slušnú pripomienku.

Následne sa z dôvodu opakovanej neprítomnosti matky obžalovaného - svedkyne P. L. na hlavnom pojednávaní, čítala na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovaného v súlade s § 270 ods. 2 Trestného poriadku zápisnica z jej výsluchu z prípravného konania zo dňa 28. 06. 2023 (č. I. 136-137), kde svedkyňa výslovne vyhlásila, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je jej syn, využíva svoje právo nevypovedať.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní pristúpil k oboznámeniu sa s výsluchmi maloletých detí v prípravnom konaní zo dňa 06. 05. 2023, keďže obhajoba upustila od toho, aby boli maloleté deti vypočúvané na hlavnom pojednávaní. V súlade s § 270 ods. 2 Trestného poriadku sa prehrali obrazovo-zvukové záznamy z výsluchu svedkyne poškodenej maloletej I. B. a svedka poškodeného A. B. z dôvodu, že podľa obžalovaného boli na zázname určité veci, ktoré deti povedali v prospech obžalovaného a v prepise chýbali.

Svedkyňa poškodená osoba mladšia ako 18 rokov I. B. pri výsluchu v prípravnom konaní v podstate uviedla, že väčšinou sú s mamou, oco je preč a aj keď má voľno, zväčša je s kamarátmi, v krčme alebo sa ide prejsť a domov sa vracia večer okolo 10-11 hod. Maloletá I. B. s ním nemala taký blízky vzťah, ani príležitosti s ním niekam chodiť. Pokiaľ nemusí, nevíš si ho. Takže skôr s ním nemá žiadny vzťah. Vo vzťahu medzi rodičmi je problém alkohol. Oco vie byť vlastne aj fajn, aj sa s ním dá porozprávať, keď prestane piť na nejakú dobu, možno na mesiac, je normálny. Ale akonáhle to začne, chodí opitý domov, po večeroch kričí, nadáva aj do jedenástej, do polnoci. Niekedy sú to aj veci, čo sa nestali. Väčšinou vykrikuje, že mu niekto zobral peniaze, naposledy kričal, že si dal niekde zapaľovač a mame sa začal vyhrážať, že ju zabije iba kvôli tomu, že on stratil zapaľovač. Keď už veľmi kričí, väčšinou brat začne plakať, lebo sa ocina bojí. Maloletá I. B. uviedla, že si už na to celkom zvykla, je z toho už kludnejšia a väčšinou je ona pri bratovi, aby sa ukludnil. Keď to už začne byť také, že ocino rozhadzuje veci, aj maloletá I. B. začne po ňom kričať a už sa hádajú obaja. On väčšinou odíde alebo si mrmle po byte, mama sa zamkne v spálni, maloletá I. B. ide do detskej a jeho si už potom nikto nevíš. Keď je ocino triezvy, je kludný, väčšinou sa ide prejsť alebo leží doma na gauči. Keď je ale opitý, je agresívny a väčšinou to vyvolá hádku, pretože začne kričať a nadávať kvôli hlúpostiam. Bojí sa vtedy hlavne o mamu. Nadával mame väčšinou, že je „piča, kurva pojebaná“. Pár podobných vecí povedal aj maloletej I. B., ale nepripúšťala si to potom. Povedal jej aj, že sa má ísť zabiť alebo obesiť a mama si ju vtedy zastala. Otcova reakcia bola taká, že sa majú ísť všetci zabiť. K maloletému J. S. sa takto nespráva, s ním má dobrý vzťah. Niekedy ho chce niekde zobrať, ale on s ním väčšinou nechce ísť. Pri ňom neviete, čo sa stane. Zväčša sa chodia prejsť do hory, na opekačku, ale to iba občas. V Žiari s ním bol možno raz. Bola napríklad situácia, že nepil aj rok, nosil domov peniaze, aj vodičák mal. Potom mu zomrel brat a zase začal piť. Potom mama chcela, aby aj odišiel. Niekoľkokrát si pamätá, že išli bývať ku starkej, boli tam aj dva týždne a potom sa vrátili späť, pretože sa rodičia udobrili. Bol to taký kolobeh. Susedia nikdy neprišli klopať na dvere, keď ocino vyvádza. Správanie otca voči mame nie je dobré odjakživa, uvedomuje si to už asi 8 rokov. Stále je taký, spočiatku sa okrikovali, otec začal plieskať s dverami, začal byť agresívny a mama keď sa zamkla v spálni, začal do dverí búchať päťami. Teraz, keď bol ten konflikt, už začal aj za ruky chytáť, buchol ju párkrát, do dverí búchal päťami a vtedy jej to prišlo, že to prekročilo hranice. Prvýkrát vtedy videla, ako ocino maminu ťahá za ruky, predtým nevidela, že by ju udieral. Keď došlo k incidentu, otec prišiel ráno o pol 6 opitý. Asi okolo deviatej počula z izby, ako mama po ňom začala kričať, nech prestane. Počula iba také trieskanie a otec vkuse do mami rozprával. Maloletá I. B. preto prišla za nimi do obývačky, brat plakal, tak ho zobrala na bok. Otec začal hovoriť, že

mu mama ukradla peniaze a nech mu ich vráti, lebo ju zabije, obesí a pod. Otec išiel do maminej kabelky mama mu povedala, že nech jej ju vráti, že žiadne jeho peniaze nemá, pretože bol vtedy celý víkend preč. Mama sa mu pokúsila zobrať tašku. Maloletá I. B. prišla vtedy, keď jej začal trhať veci a začal do nej strkať. Mama si potom zobrala tú tašku a išla si sadnúť na gauč, pričom maloletá I. B. s bratom boli pri tom. Otec jej chcel tú tašku vytrhnúť a nevie, či ju kľúčmi alebo čím akoby do ruky a vtedy maloletá zobrala telefón a zavolała políciu. Vždy iba nadával, vyhrážal sa, ale v živote si nedovolil ublížiť nikomu. Ocino bol opitý tak 3-4 krát do týždňa, pokiaľ nebol preč alebo v robote. Maloletá I. B. uviedla, že keď kričal v noci aj do tretej rána, nedalo sa jej spať. Dialo sa to iba keď bol pod vplyvom alkoholu. V škole, keď sa jej opýtali, že či je nevyspatá, povedala napríklad, že sa jej nedalo zaspáť. O situáciu v rodine sa v škole nezaujímali, ani sa jej v tej súvislosti nič nepýtali. O tom, čo sa doma deje, sa rozprávala s kamarátkami, najviac s K. D.. Ona pozná jej otca a vie, ako to má doma. Mama o situácii v rodine komunikuje väčšinou s otcovou mamou, ale vie o tom aj celá rodina z maminej strany. Otec si myslí, že mama ju s bratom hucká proti nemu, akoby nevidel, ako sa správa. Už mu veľakrát povedala, že ho nemá rada. Jeho reakcia bola, že mu to je jedno. Ani sa jej nikdy za svoje správanie neospravedlnil. V závere na otázku vyšetrovateľky PZ, keby mohla popísať, čo cíti maloletá I. B. k ocinovi, uviedla, že: „Tak jasné, že ho mám rada, stále je to môj oco, ale ja proste nemám s ním žiaden vzťah. Nič proste. Nebavím sa s ním.“. Možno by si želala trochu pozornosť od ocina, aj jej ju občas dáva, ale nechce ju, lebo vie, ako to nakoniec dopadne, opije sa a stále to isté dookola.

Obžalovaný k výsluchu maloletej I. B. uviedol, že dcéra je v puberte a aj tá výpoveď tak vyzerala. Drží stranu poškodenej, lebo obžalovaný bol stále v práci a málo doma. Poukázal na želanie poškodenej, keď uviedla, že by chcela viac pozornosti od obžalovaného, pričom týrané dieťa by si takto pozornosť nevyžadovalo. A to, čo rozprávala, že ich obesí, povedal pri jednej hádke, keď dcéra naňho začala kričať, že je „obyčajný ožran, feťák a má sa zbalit“ a vypadnúť“, na čo povedal, že „nepôjdem, aj keď sa obesíš“. A už z toho spravili to, že ich chcel obžalovaný vešať.

Svedok poškodený osoba mladšia ako 18 rokov A. B. pri výsluchu v prípravnom konaní v podstate uviedol, že keď oco nie je doma, tak je dobre. Keď má voľno, väčšinou sa doobeda vyspí a potom ide preč. Príde okolo deviatej, desiatej a mame začne v noci hodiny rozprávať. Keď mu mama povie, že aj deti to počujú a nedá sa im spať, ráno vstávajú do školy, začne sa hnevať a začne búchať. Keď sa naštve, mamu napríklad chytá za nohy, za ruky, robí jej zle. Ako napríklad dnes ráno. Sotí ju na zem a volajú políciu. Predtým mamu nebil fyzicky. Mama chcela, aby išiel preč. Veľakrát odišiel, ale potom prosil, aby mohol prísť naspäť. Mame vravel aj so sestrou, nech ho neberie späť. Mal aj frajerku. Mama verí všetkému, je dobrosrdečná, tak ho zobrala naspäť. Bol už aj na liečení ale nedoliečil sa. Stalo sa, že si pýtal peniaze, lebo utratil za alkohol a keď mama nechce dať, aby mohla kúpiť potraviny, tak začne byť agresívny. Maloletý A. B. uviedol, že má s otcom celkom dobrý vzťah, pretože ho počúva na slovo a je iba ticho. Chodí s ním aj von, ale nemá otca až tak rád. Otec ho rád má. Mal ho rád, keď nepil alkohol. Teraz rozbíja veci a ubližuje mame. Vyhráža sa jej, že ju zabije, obesí a vyhodí von balkónom. Maloletý A. B. je z toho smutný, keď otec mamu začne chytáť, väčšinou sa rozplače a potom ho sestra utešuje. Nie je taký odvážny ako ona. Želal by si, aby mali pokoj, aby im nikto nerobil zle. Otec nadával mame, sestre a niekedy aj maloletemu A. B.. Raz alebo dvakrát mu povedal, že je „debil“, že sú „jebnutí, prijebaní“. Na otázku vyšetrovateľky, že čo znamená, že musí otca počúvať na slovo, maloletý A. B. uviedol, že napríklad keď bol chorý a mal sople, musel ísť von so psom. Mama mu vravela, aby nešiel, ale rodičia by sa začali zase hádať. Alebo ho núti hrať futbal, keď je opitý. Sestra si zvykne zastať mamu a otec jej potom začne nadávať, že je debilná ako mama a raz jej napísal aj to, že nie je jej otec. Sestra povedala, že jej to je jedno, lebo ho v podstate nenávidí, ale keď jej nadáva, tak plače. Väčšinou po nich otec kričí a nedá im spať, ale nebije ich. Raz nespali celú noc, lebo oco vystrájal a boli takí unavení, že nešli do školy a museli aj so sestrou ostať doma. Maloletý A. B. si nepamätal, kedy to bolo, ale vravela mu to mama aj v deň výsluchu. Keď je ocino triezvy, tak je normálny, ale keď je opitý, provokuje, vyvoláva hádky, rozbíja veci. Maloletý A. B. je vtedy v izbe, lebo sa ho bojí, že ho udrie alebo im bude nadávať alebo že pes začne útočiť. Je to otcov pes z útulku, je to jeho maznáčik a bráni si ho. K incidentu, čo sa stal ráno maloletý A. B. uviedol, že sa zobudil o pol 6, lebo oco rozprával, plakal tam či čo. Bol opitý a mame povedal, nech mu dá pokoj, že sa nezmení a začal búchať, trieskať a potom ťahal mamu za nohy, tak setra zavolała políciu. Maloletý A. B. vtedy plakal. Otec robil cirkusy tak 2-3 krát za týždeň. Vlastne vždy keď mal voľno, bol opitý. Keď je v robote, nie je až taký napitý. V škole nikto nevie, čo sa deje u nich doma, ale niektorí susedia z bytovky vedia, lebo je počuť, ako vyhukuje. Pamätá si aj to, že keď bol menší, utekali k domovníčke, lebo asi veľmi vystrájal. Maloletý A. B. sa o situácií doma s nikým nerozprával, držal to v sebe. Má vedomosť aj to tom, že otec už raz bol vo väzení, ale nevie

prečo. Taktiež asi päťkrát stratil vodičský preukaz kvôli alkoholu. S alkoholom má veľké problémy. Ak by obžalovaný nepil stále by ho nechcel, lebo už mu neverí. Už ho má uloženého v hlave ako zlého človeka.

Obžalovaný k výsluchu maloletého A. B. uviedol, že pred výsluchom syna robili výsluch poškodenej H. B., ktorý maloletý A. B. počul a vlastne zopakoval to, čo povedala poškodená. Syn stále hovoril o rozbíjaní, ale jediné čo rozbil boli dvere, do ktorých buchol a dostal za to podmienku.

Po prehratí obrazovo-zvukových záznamov bolo zistené, že oba prepisy výsluchu s príslušným záznamom doslovne súhlasia.

Obžalovaný na poslednom hlavnom pojednávaní požiadal o slovo, v rámci ktorého uviedol, že sa cíti byť vinný zo všetkého, čo sa mu kladie za vinu a všetko ľutuje. Rozhodol sa tak urobiť z dôvodu, že s odstupom času zmenil svoj postoj k veci a prehodnotil svoj podiel na celom prípade. Uvedomil si svoj podiel viny na nezhodách v ich domácnosti. V budúcnosti by sa chcel riadne starať o výchovu a výživu svojich detí. Od prepustenia z väzby riadne pracuje a v pracovnom pomere by chcel pokračovať a prispievať tak finančne svojim deťom, keďže s pribúdajúcim vekom stúpajú aj náklady na ich potreby.

Súd akceptoval vyhlásenie obžalovaného o vine, avšak vzhľadom na časový odstup a rozsah už vykonaného dokazovania nepovažoval toto vyhlásenie za vyhlásenie o vine podľa § 257 Trestného poriadku. V čase, keď obžalovaný vyhlásenie urobil, bolo dokazovanie už v záverečnom štádiu, ktoré už presahovalo rámec prípustný pre prijatie vyhlásenia o vine podľa uvedeného ustanovenia, keďže súd už vykonal podstatnú časť dôkazov vrátane výsluchov svedkov. Za týchto okolností nebolo možné z procesného hľadiska pokračovať v konaní spôsobom predpokladaným pre prijatie vyhlásenia o vine, a preto súd nepostupoval podľa § 257 Trestného poriadku.

Obžalovaného okrem jeho priznania sa ku skutku usvedčujú zo spáchania skutku aj vykonané priame dôkazy, a to predovšetkým výsluchy poškodených, svedkyne A. B. a čiastočne aj svedkyne Q. R., ktoré boli susedmi spoločnej domácnosti obžalovaného a poškodených. Obžalovaný okrem svojho priznania v konaní pred súdom priznal, že sa voči poškodeným správal tak, ako je uvedené v skutkovej vete, popieral iba jeho kvantitu, resp. niektoré konkrétne situácie interpretoval inak. Opakovane zdôrazňoval, že svoj podiel na tom nesie aj poškodená H. B.. Ostatné výpovede svedkov síce obžalovaného zo skutku neusvedčovali, ale ani neboli v prospech obžalovaného a nevylučovali priebeh skutku tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku. Okresný súd tak mal preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona. Obžalovaný naplnil skutkovú podstatu uvedeného zločinu tým, že poškodeným spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, a to po dlhší čas, pričom konal v priamom úmysle.

Okresný súd zároveň vykonal v ďalšom priebehu konania dokazovanie len ohľadom výroku o treste oboznámením listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného, keďže poškodení si neuplatňovali nárok na náhradu škody.

Zo správy obce A. C. o povesti obžalovaného z 29. 05. 2023 (č. I. 441) vyplynulo, že obžalovaný v čase vypracovania tejto správy býval na adrese A. C. XXX s poškodenou a dvomi deťmi v spoločnej domácnosti v prenajatom trojizbovom obecnom byte. Nebol riešený poriadkovou komisiou a poplatky boli uhradené načas. Iné informácie neboli známe. Aj v rámci správy obce A. C. o povesti obžalovaného z 26. 07. 2023 (č. I. 451) bol obžalovaný hodnotený pozitívne zhodne s predchádzajúcou správou obce A. C., až na jednu výnimku týkajúcu sa skutočností, že na obci mali vedomosť o riešení priestupku proti majetku Okresným úradom Žiar nad Hronom, odborom všeobecnej vnútornej správy podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný tým, že poškodil vchodové dvere do bytu na 4. poschodí bytového domu č. XXX v obci A. C.. Po tom, ako boli vchodové dvere bytu č. 307/20 preskúmané prevádzkarom Obecného úradu A. C., nebolo zistené poškodenie. Ak k poškodeniu došlo, urobili nápravu. Iné informácie neboli známe.

V rámci správy bývalého zamestnávateľa K. M., reštaurácia DOMA z 29. 05. 2023 (č. I. 449) bol obžalovaný ohodnotený bývalým zamestnávateľom ako v kolektíve obľúbený, vychádzal s každým, v jeho správaní nič nenasvedčovalo tomu, že by niekomu ubližoval slovne alebo fyzicky, ani že by bol v jeho domácnosti nejaký problém medzi ním a poškodenou. K zákazníkom bol obžalovaný milý.

Zo správy z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica z 25. 08. 2023 (č. I. 462) vyplynulo, že obžalovaného hodnotili neutrálne. Obžalovaný sa prispôbil podmienkam výkonu väzby, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni a plnil príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS, nevyvolával konfliktné situácie, dodržiaval čistotu a poriadok, zásady osobnej a kolektívnej hygieny mal osvojené. Obžalovaný bol pracovne zaradený na pracovisku Elektrocycling. Disciplinárne potrestaný ani odmenený nebol.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov z 28. 09. 2023 (č. I. 464-466) vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil za obdobie od 25. 06. 2019 do 28. 09. 2023 siedmich priestupkov, ktoré pozostávali z priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, kedy v obci A. C. v miestnom pohostinstve pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol dňa 30. 05. 2022 ml. K. M., ďalej v obci A. C. dňa 15. 11. 2020 pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej manželke H. B. a napokon v priestoroch dvora pri reštaurácii Doma dňa 12. 01. 2020 fyzicky napadol S. N., pričom mu spôsobil zranenie vyžadujúce lekárske ošetrenie s dobou liečenia 3 dni. Uvedené priestupky boli vyriešené v rozkaznom konaní uložením pokuty vo výške 20 €. Zvyšné štyri priestupky boli spáchané na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd z odpisu z registra trestov generovaného dňa 28. 09. 2023 a dňa 29. 10. 2025 (č. I. 467-468 a 722-723) zistil, že obžalovaný má šesť záznamov o právoplatnom odsúdení, z toho pri dvoch odsúdeniach sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/31/2021 z 27. 04. 2021, právoplatným dňa 12. 05. 2021, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania voči poškodenej H. B. podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Súčasne mu bolo podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe. Predchádzajúce odsúdenia boli v období rokov 2002 až 2008 a išlo prevažne o trestný čin krádeže.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 2T/91/2023 zo dňa 07. 02. 2024, bola nahradená väzba obžalovaného prijatím písomného sľubu a dohľadom probačného a mediačného úradníka. Súčasne mu bolo uložené obmedzenie – zákaz styku poškodenými a zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Z uvedeného dôvodu boli súdu predkladané priebežné správy od probačného a mediačného úradníka. Z priebežnej správy z 06. 06. 2025 (č. I. 687-688) vyplynulo, že obžalovaný dodržiaval všetky obmedzenia a povinnosti uložené súdom, nepribližuje sa k poškodenej ani k maloletým deťom, nepožíva alkoholické nápoje ani návykové látky a neopúšťa územie Slovenskej republiky.

Z priebežnej správy probačného a mediačného úradníka z 29. 07. 2025 (č. I. 705-710) vyplynulo, že pri náhodnej kontrole za účelom vykonania dychovej skúšky na alkohol dňa 06. 07. 2025 zistila hliadka OO PZ prítomnosti alkoholu v množstve 0,77 mg/l. Pri ďalšej kontrole dňa 19. 07. 2025 bol výsledok dychovej skúšky na alkohol negatívny.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol na všetky zákonné kritériá podľa § 34 a nasl. Trestného zákona, najmä na spôsob a okolnosti spáchania trestného činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, osobné pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Z ustanovení Trestného zákona vyplýva, že trest má plniť represívnu, výchovnú a preventívnu funkciu, a to v rovine individuálnej aj generálnej prevencie. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred

páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, má pôsobiť výchovne a zároveň má odradiť iné osoby od páchania trestných činov. Súčasne trest predstavuje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri ukladaní trestu je nevyhnutné rešpektovať zásadu proporcionality – teda zásadu, podľa ktorej má byť trest primeraný závažnosti spáchaného skutku. Primeranosť trestu je kľúčovým predpokladom jeho výchovného účinku. Úmernosť výmery trestu súvisí aj s pohnútkou páchatela a predpokladom jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy si súd vytvára najmä na základe povahy a závažnosti trestného činu (či ide o prečin, zločin alebo obzvlášť závažný zločin), a tiež na základe hodnotenia osobnosti páchatela.

Posúdenie možnosti nápravy páchatela zahŕňa zohľadnenie jeho osobnostných vlastností, správania pred spáchaním skutku, životného štýlu, ako aj postoja k samotnému trestnému činu. Dôležitú úlohu pritom zohráva aj vplyv jeho sociálneho prostredia. V zmysle judikatúry (napr. Rt 23/1967) je nevyhnutné hodnotiť aj postoj páchatela k spáchanému činu. Záver o možnosti nápravy musí byť vždy v rovnováhe s požiadavkou ochrany spoločnosti, jej členov a štátu, a to prostredníctvom uloženého trestu, ktorý zároveň musí spĺňať aj preventívny a výchovný účel vo vzťahu k spoločnosti ako celku. Súd preto pri ukladaní trestu vychádzal zo zásady zákonnosti a zásady individualizácie trestu, ktoré musia byť vo vzájomnej rovnováhe, aby mohol byť uložený spravodlivý a účinný trest.

Pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 7 až 15 rokov.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a súčasne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmena m) Trestného zákona, a to že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Na túto okolnosť okresný súd prihliadol v súlade s § 38 odsek 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu.

U obžalovaného súd zohľadnil, že svojím konaním poškodeným nespôsobil žiadne zranenia, či závažnejšie následky trvalého charakteru. Poškodená H. B. vo svojej výpovedi hodnotila obžalovaného napriek všetkému ako dobrého človeka, pokiaľ si nevypije. Určitou, hoci nie rozhodujúcou mierou, prispela k napätiu vo vzájomných vzťahoch aj poškodená H. B., ktorá na niektoré výstupy obžalovaného reagovala spôsobom, ktorý vzájomnú konfrontáciu s obžalovaným ešte viac eskaloval. Súd taktiež prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný po prepustení z väzby a jej nahradení probačným dohľadom v protiprávnom konaní nepokračoval a okrem jedného porušenia zákazu požívania alkoholu rešpektoval uložené obmedzenia. Tieto okolnosti umožnili aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona a zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože za týchto okolností by bol trest odňatia slobody, uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, neprimerane prísny.

Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý považoval za postačujúci na zabezpečenie nápravy páchatela. Takto uložený trest dostatočne napĺňa funkciu trestu, ktorou je individuálna a generálna prevencia. Súd pri jeho ukladaní prihliadol na samotný postoj obžalovaného, ktorý sa priznal k spáchaniu skutku a svoje konanie úprimne oľutoval. Napokon prihliadol na dĺžku a intenzitu konania a jeho následky, ako aj na jeho správanie po spáchaní trestného činu, keď v protiprávnom konaní nepokračoval, poškodenej sa mal opakovane ospravedlniť a zároveň vyjadril záujem riadne si plniť svoje rodičovské povinnosti k maloletým deťom. Súhrn všetkých okolností odôvodňoval mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

V prípade obžalovaného sú splnené zákonné podmienky na jeho podmienené odsúdenie. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného tak výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a to aj s ohľadom na všeobecné zásady ukladania trestov podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona. Uložený trest odňatia slobody okresný súd preto podmienenčne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby v trvaní 5 rokov a zároveň mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, keďže skutok páchal pod vplyvom alkoholu, ktorý má na jeho správanie negatívny vplyv v podobe agresívnejšieho správania.

Uložený trest rešpektuje zásadu primeranosti, ako aj aj zásadu individualizácie trestných sankcií. Je dostatočný na naplnenie účelu trestu a zároveň minimalizuje negatívny dopad na rodinný život obžalovaného. Súčasne predstavuje dostatočnú záruku, že obžalovaný sa v budúcnosti zdrží páchania ďalšej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 2T/91/2023. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Trestného poriadku)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Trestného poriadku)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Trestného poriadku)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Trestného poriadku)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Trestného poriadku)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Trestného poriadku), (§ 45/1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.